

Sygn. akt *XVII AmE 379/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Anna Maria Kowalik
Protokolant –	St. sekr. sąd. Joanna Preizner

po rozpoznaniu 24 października 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powódki od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 7 listopada 2017 r. Nr OKA.451.178.2017.CW

1. zmienia zaskarżoną decyzję w punkcie drugim w ten sposób, że obniża karę pieniężną do kwoty 1 706,10 zł (jeden tysiąc siedemset sześć złotych dziesięć groszy);
2. oddala odwołanie w pozostałej części;
3. znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu.

SSO Anna Maria Kowalik

Sygn. akt XVII AmE 379/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 7 listopada 2017 r. Nr OKA.451.178.2017.CW Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej Prezes URE), na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r., poz. 220 ze zm.) (dalej p.e.) w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 23 lipca 2007 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz.U. z 2007 r. Nr 133, poz. 924) (dalej Rozporządzenie) oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257) w związku z art. 30 ust. 1 p.e., po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego orzekł, że (...) Sp. z o.o. (dalej powód) w dniach 10, 11 i 12 sierpnia 2015 roku, w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w S. przy ul. (...), naruszył obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11

i art. 11d ust. 3 p.e. i za to działanie na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. wymierzył (...) Sp. z o.o. karę pieniężną w wysokości 6 775 zł.

Od powyższej Decyzji powód złożył odwołanie, w którym wniósł o uchylenie Decyzji w całości a w razie uwzględnienia jedynie zarzutów odnoszących się do ustalenia okresu, w którym powód dokonał naruszeń, czy też jedynie w zakresie wysokości kary administracyjnej nałożonej na powoda, wniósł o zmianę zaskarżonej Decyzji w odpowiedniej części i orzeczenie o odstąpieniu od wymierzenia kary bądź też o zmniejszenie kary w proporcjonalnym zakresie. Ponadto powód wniósł o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, od organu na rzecz skarżącego, według norm przepisanych.

Zaskarżonej Decyzji powód zarzucił:

I. obrazę przepisów prawa materialnego, a to:

1. art. 11c ust. 2 pkt 2 w związku z art. 11d ust. 3 p.e. poprzez ich błędne zastosowanie oraz interpretację i wadliwe zinterpretowanie relacji tych przepisów względem siebie, w tym poprzez:

a) błędne przyjęcie, że zawarte w art. 11d ust. 3 słowa „ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia” oznaczają dokładnie to samo co zapisy art. 11c ust. 2 pkt 2 o następującej treści – „może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin”, podczas gdy przepisy te regulują odmienne stany faktyczne,

b) jak również przez zupełnie bezpodstawne i niezgodne z zasadami interpretacji tekstów prawnych przyjęcie, że przepis art. 11d ust. 3 miałby stanowić rozwinięcie uprawnień Operatora Systemu Przesyłowego (dalej OSP) określonych w art. 11c ust. 2 pkt 2, gdzie wnioski takie są zupełnie bezpodstawne,

c) niesłusznym twierdzeniu, że „Błędnym byłby również pogląd, że art. 11d ust. 3 Ustawy nie ma związku z wprowadzonymi przez OSP ograniczeniami w dostarczaniu i poborze energii”, podczas gdy pogląd taki byłby właśnie prawdziwy, a nie błędny,

d) niesłusznym wnioskowaniu, że „nieracjonalny byłby pogląd, że z uwagi na to iż art. 11 Ustawy w ust. 7 odnosi się jedynie do możliwości wprowadzenia ograniczeń w drodze rozporządzenia wydanego przez Radę Ministrów a art. 11c ust. 3 również odsyła do ww. trybu wprowadzania ograniczeń przez Radę Ministrów, to niedostosowanie się przez operatora systemu dystrybucyjnego, na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 Ustawy ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, nie zostało objęte przez ustawodawcę żadną sankcją”, podczas gdy wbrew poglądom Prezesa Urzędu wniosek taki jest w pełni uprawniony, jest logiczny oraz poparty uczciwą i właściwą interpretacją ustawy Prawo energetycznego,

gdzie w konsekwencji powyższych naruszeń Prezes Urzędu wadliwie zastosował wskazane przepisy i nałożył na (...) karę administracyjną, co nie powinno mieć miejsca,

2. art. 11d ust. 3 p.e. poprzez jego błędną interpretację i skutkiem tego wadliwe zastosowanie, wynikłe z nieuzasadnionego przyjęcia, że stanowi on samoistną podstawę materialnoprawną do wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, gdzie wniosek taki jest nieuprawniony i poczyniony wbrew literalnemu brzmieniu tego przepisu które odnosi się do możliwości wprowadzenia „ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej”,

3. poprzez wadliwe zastosowanie art. 11d ust. 3 w zw. z art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. w zw. z art. 42 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, co narusza również z art. 6 k.p.a., gdyż nie było żadnych podstaw ani do zastosowania art. 11d ust. 3 p.e. ani do nałożenia skutkiem tego sankcji wskazanej w art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e., w tym brak jest podstaw do objęcia zakresem normowania art. 11d ust. 3 sytuacji normowanych już przez art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e. i w ten sposób

nakładanie sankcji karnej z art. 56 ust. 1 pkt 3a na niewymieniony w nim przepis art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e., co godzi w fundamentalną zasadę ustrojową, zgodnie z którą nie istnieje czyn zabroniony bez wyraźnej ustawy, jak i narusza zasadę praworządności wyrażoną w art. 6 k.p.a.,

4. § 8 ust. 1 oraz § 9 Rozporządzenia poprzez jego niewłaściwą interpretację polegającą na uwzględnieniu jako podstawy do wymierzenia kary administracyjnej planu ograniczenia pomimo jego wadliwości, który to plan sporządzony przez Operatora Systemu Dystrybucyjnego i wydany względem (...) zawierał nieaktualną wysokość mocy umownej (320 kW zamiast 350 kW), jak również poprzez bezzasadne niedokonanie przez Prezesa Urzędu korekty wartości dla poszczególnych stopni zasilania od 12 do 19, gdzie stopnie te powinny pozostawać w proporcji (malejącej) do stopnia 11, odpowiadającego mocy umownej na dzień wprowadzenia ograniczenia, a zatem mocy 350 kW,

5. § 12 ust. 2 Rozporządzenia w związku z art. 11 ust. 6 p.e. w związku z art. 2 i art. 7 oraz art. 88 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, poprzez uznanie przepisów Rozporządzenia jako obowiązującego i zgodnego z prawem nadrzędnym wobec tego Rozporządzenia, podczas gdy tworzy ono system notyfikowania o wprowadzonych ograniczeniach w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej oparty na archaicznych i nieprzystającym do realiów stosunków społecznych zasadach, w tym w szczególności na działaniach opartych o krótkie komunikaty radiowe ogłaszane w niszowej na dzień dzisiejszy stacji radiowej, który to system powiadamiania nie spełnia standardów demokratycznego państwa prawa. Jednocześnie powód podniósł, że postawić można zarzut wskazanemu przepisowi p.e., gdyż nie precyzuje on wymogów uwzględnienia w rozporządzeniu interesów adresatów ograniczeń ani nie stawia żadnych wymogów co do standardów samego komunikatu o ograniczeniach,

II. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wydaną w sprawie Decyzję, a to:

1. art. 7a k.p.a., zgodnie z którym jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku a w sprawie pozostają wątpliwości co do treści normy prawnej (w tym dostrzeżone przez Prezesa Urzędu wątpliwości interpretacyjne wskazane powyżej) wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony, czego w niniejszej sprawie organ wadliwie nie uczynił,

2. art. 13 § 1 ust. 2) k.p.a. w związku z art. 96a § 1 i nast. k.p.a. poprzez bezzasadne odmówienie przeprowadzenia w sprawie mediacji administracyjnej, podczas gdy charakter sprawy oraz zakres przyznanej Prezesowi Urzędu swobody decyzyjnej w zakresie wydanej decyzji na to pozwalał,

3. art. 8 § 1 k.p.a. w związku z art. 56 ust. 6a p.e. - poprzez ich wadliwe niezastosowanie polegające na nieuwzględnieniu zasady proporcjonalności przy wydawaniu Decyzji oraz nieskorzystaniu z uprawnienia przysługującego Prezesowi Urzędu do odstąpienia od wymierzenia kary, podczas gdy okoliczności sprawy ku temu przemawiały,

III. błędy w ustaleniach faktycznych, które miały wpływ na treść wydanej w sprawie Decyzji:

1. wadliwe ustalenie, że odbiorcą energii elektrycznej jest (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ż., podczas gdy decyzja zaadresowana jest do (...) sp. z o.o. z siedzibą w S., co skutkuje brakiem pewności wobec kogo decyzji została wydana,

2. wadliwym ustaleniu, że w niniejszej sprawie naruszenie ograniczenia w poborze energii dokonane przez (...) charakteryzowało się znacznym stopniem szkodliwości czynu podczas gdy właściwe ustalenie okoliczności faktycznych powinno prowadzić do wniosku, że naruszenie ograniczeń dokonane przez (...) miało charakter znikomy zarówno w zakresie okresu trwania naruszeń jak i ilości nadmiarowo pobranej energii elektrycznej.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o:

1) oddalenie odwołania;

2) dopuszczenie oraz przeprowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach administracyjnych sprawy przesłanych Sądowi przy piśmie z dnia 21 grudnia 2017 r. na okoliczność zasadności wymierzenia powodowi kary pieniężnej;

3) zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o. w S. zawarł 1 lipca 2009 r. z (...) sp. z o.o. (obecnie (...) sp. z o.o.) Umowę kompleksową dostarczania energii elektrycznej nr (...) zawierającą Załącznik nr (...) z tego samego dnia oraz Załącznik nr 1 do wymienionego Załącznika nr (...) (umowa z załącznikami k. 25- 29, 36- 40 akt adm.). Stosownie do § 1 ust. 1 Załącznika nr (...) do Umowy energia elektryczna miała być dostarczana do obiektu mieszczącego się w S. przy ul. (...). W myśl § 4 ust. 6 zd. 1 Umowy w przypadku wprowadzenia, na mocy przepisów Prawa energetycznego i aktów wykonawczych do Prawa energetycznego, ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, Klient jest zobowiązany do dostosowania maksymalnego poboru mocy i dobowego poboru energii do planu ograniczeń stosownie do komunikatów, przekazywanych Klientowi na zasadach określonych w obowiązujących przepisach. Z kolei zgodnie z § 4 ust. 7 Umowy maksymalne ograniczenie w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, o którym mowa w § 4 ust. 6/5 Umowy ustala się przy 20 stopniu zasilania na poziomie określonym w Załącznikach do Umowy. Klient oświadcza, że ograniczenia takie nie spowodują zagrożenia bezpieczeństwa ludzi oraz uszkodzenia lub zniszczenia obiektów technologicznych. W myśl zaś § 2 Załącznika nr (...) do Umowy dla obiektu powoda przy ul. (...) w S. maksymalne ograniczenie w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej ustalono na poziomie 0,00 kW przy 20 stopniu zasilania.

Na wniosek powoda z 25 maja 2013 r. (wniosek k. 41 akt adm.) zwiększona została moc umowna do 320 kW (pismo k. 34 akt adm., wydruk faktury rozliczeniowej k. 42 akt adm.).

Pismem z 15 lipca 2014 roku, wysłanym 31 lipca 2014 r. listem poleconym, (...) S.A. przesłał powodowi plan wprowadzenia ograniczeń w poborze energii elektrycznej obowiązujący od 1 września 2014 roku do 31 sierpnia 2015 roku (plan k. 43 akt adm., oświadczenie k. 44 akt. adm., wykaz z korespondencji wychodzącej k. 45 akt adm.). W planie tym uwzględniono moc umowną na poziomie 0,320 MW (320 kW).

W dniu 11 grudnia 2014 r. powód dokonał kolejnej zmiany mocy umownej na 350 kW (charakterystyka energetyczna odbioru k. 46 akt adm., pismo k. 34v akt adm., wydruk faktury rozliczeniowej k. 47 akt adm.).

(...) S.A. (dalej: (...) S.A.” albo (...)) w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskim poziomem wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d p.e. wprowadzając, na podstawie art. 11 c ust. 2 pkt 2 p.e., od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r. ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Tego samego dnia o godzinie 7:55 i 19:55 pojawiły się komunikaty w Programie (...) (...) informujące o wprowadzonych ograniczeniach (okoliczność bezsporna).

Jednocześnie, 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. 11c ust. 3 p.e., powiadomiły Ministra Gospodarki i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 p.e., tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r.

Rada Ministrów pozytywnie rozpatrzyła wniosek Ministra Gospodarki wydając 11 sierpnia 2015 r. rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

Na wezwanie Prezesa URE (...) S.A. (dalej: (...)), do którego sieci przyłączony jest (...) sp. z o.o., pismem z 10 maja 2016 r. przedstawił zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się powoda do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do punktu poboru energii elektrycznej zlokalizowanego w S. przy ul. (...), przy czym w założeniu uwzględniono moc umowną na poziomie 0,320 MW (k. 6- 7 akt adm.).

W wyniku analizy ww. dokumentów Prezes URE powziął podejrzenie, że powód, we wskazanym przez (...) obiekcie, nie dostosował się do wprowadzonych 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Mając na względzie powyższe, pismem z 16 maja 2017 r. Prezes URE zawiadomił powoda o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej wzywając jednocześnie do zajęcia stanowiska w sprawie, tj. w szczególności do złożenia wyjaśnień dotyczących powodów niedostosowania się do wprowadzonych ograniczeń, a także nadesłania kopii wszelkich dokumentów mogących stanowić dowód w sprawie. Ponadto Prezes URE wezwał powoda do ustosunkowania się do przekazanych mu informacji, otrzymanych przez Prezesa URE od (...), wskazujących na stopień niedostosowania się przez powoda do wprowadzanych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej (zawiadomienie k. 1- 2 akt adm.).

Pismem z 21 czerwca 2017 r. (pismo z załącznikami k. 8- 30 akt adm.) powód przedstawił Prezesowi URE swoje stanowisko w sprawie.

Następnie pismem z 27 czerwca 2017 r. Prezes URE wezwał (...) do ustosunkowania się do ww. pisma powoda (pismo k. 32 akt adm.), na co uzyskał odpowiedź w piśmie z 20 września 2017 r. (pismo z załącznikami k. 34- 47 akt adm.).

Pismem z 25 września 2017 r. (k. 51 akt adm.) zawiadomiono powoda o zakończeniu postępowania dowodowego w niniejszej sprawie i poinformowano o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym oraz o możliwości złożenia uwag i wyjaśnień w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego pisma.

W wyznaczonym terminie powód przesłał dodatkowe wyjaśnienia w piśmie z 2 października 2017 r. (pismo k. 53- 54 akt adm.).

7 listopada 2017 r. Prezes URE wydał zaskarżoną Decyzję (Decyzja k. 58- 65 akt adm.), kierując się ostatecznym ustaleniem poziomu ograniczeń obowiązujących odbiorcę uwzględniającym moc umowną - 350 kW jedynie w 11 stopniu zasilania (k. 49- 50 akt adm.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych w trakcie postępowania administracyjnego, których autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie jedynie w zakresie kary nałożonej na powoda bowiem dopuścił się on naruszenia ograniczeń w poborze energii elektrycznej, aczkolwiek nie w rozmiarze stwierdzonym w Decyzji.

Stosownie do § 5 pkt 1 Rozporządzenia powód jest podmiotem zobowiązanym do stosowania się do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, bowiem moc umowna w odniesieniu do obiektu powoda zlokalizowanego w S. przy ul. (...) określona została na poziomie 350 kW, a zatem powyżej wskazanej w § 5 pkt 1 Rozporządzenia wielkości 300 kW.

Zgodnie z przepisem art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3.

W rozpoznawanej sprawie Prezes URE zarzucił powodowi niezastosowanie się do ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 11 i 11d ust. 3 p.e.

Stosownie do treści tego ostatniego przepisu „**W okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.**”

Z kolei zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 2 p.e. w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła. W razie wystąpienia takiej sytuacji Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła (art. 11 ust. 7 p.e.).

Zagrożenie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej może powstać w szczególności w następstwie:

- 1) działań wynikających z wprowadzenia stanu nadzwyczajnego;
- 2) katastrofy naturalnej albo bezpośredniego zagrożenia wystąpienia awarii technicznej w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558, z późn. zm.);
- 3) wprowadzenia embarga, blokady, ograniczenia lub braku dostaw paliw lub energii elektrycznej z innego kraju na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub zakłóceń w funkcjonowaniu systemów elektroenergetycznych połączonych z krajowym systemem elektroenergetycznym;
- 4) strajku lub niepokojów społecznych;
- 5) obniżenia dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, o których mowa w art. 9g ust. 4 pkt 9, lub braku możliwości ich wykorzystania. (art. 11c ust. 1 p.e.).

W przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

1) podejmuje we współpracy z użytkownikami systemu elektroenergetycznego, w tym z odbiorcami energii elektrycznej, wszelkie możliwe działania przy wykorzystaniu dostępnych środków mających na celu usunięcie tego zagrożenia i zapobieżenie jego negatywnym skutkom;

2) może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. (art. 11c ust. 2 p.e.).

Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7. (art. 11c ust. 3 p.e.).

Reasumując, w razie powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

a) po pierwsze, może wprowadzić ograniczenia w dostarczeniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jej części do czasu wejścia Rozporządzenia, o którym mowa w art. 11 ust. 7 p.e., lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin;

b) po drugie, niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki oraz Prezesa URE o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie rozporządzenia.

W rozpoznawanej sprawie (...) skorzystały z obu uprawnień tj. w dniach 10-12 sierpnia 2015 roku wprowadziły ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej oraz powiadomiły Ministra Gospodarki o konieczności wprowadzenia ograniczeń na dłuższy okres. Rada Ministrów 11 sierpnia 2015 r. wydała rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które wprowadziło te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

Okoliczność, iż doprecyzowanie okresu na jaki OSP może wprowadzić przedmiotowe ograniczenia znajduje się w treści art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e., nie oznacza, że nie zostały one wprowadzone na podstawie art. 11d ust. 3 p.e. Treść przedmiotowych regulacji prawnych tj. art. 11 c ust. 2 pkt 2 oraz art. 11 d ust. 3 p.e. pozostaje w ścisłym związku, albowiem dopiero łączna ich treść określająca podstawę do wprowadzenia ograniczenia przez OSP w okresie występowania zagrożenia tj. art. 11 d ust. 3 p.e. oraz możliwy okres, czemu służy art. 11c ust. 2 pkt 2, którego stosowanie jest możliwe już w sytuacji powstania zagrożenia, umożliwia skuteczne wprowadzenie przedmiotowego ograniczenia przez OSP, tj. w ściśle ograniczonym czasie i na ściśle określonym terytorium.

Jednocześnie w tym miejscu podkreślenia wymaga, że nie ma znaczenia, iż w art. 11 c ust. 2 pkt 2 p.e. jest mowa o wprowadzeniu ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii a w art. 11 d ust. 3 p.e. o wprowadzeniu ograniczeń w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii, ponieważ wdrożenie ograniczeń w przesyłaniu lub dystrybucji energii normowane jest z punktu widzenia operatora, podczas gdy ograniczenia te w istocie stanowią ograniczenia w dostarczaniu energii przekładające się na ograniczenia w poborze tej energii, wywołujące skutki dla odbiorcy. Tym samym należało uznać, że w danym zakresie ustawodawca posłużył się różnymi wyrazami dla opisanego tego samego, aczkolwiek z perspektywy dwóch różnych stron- operatora i odbiorcy.

Ponadto należy zwrócić uwagę, że w art. 11, 11c i 11 d p.e. ustawodawca wielokrotnie i konsekwentnie posługuje się sformułowaniem o wprowadzeniu „ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii”. Mianowicie ustawodawca uregulował m.in., iż w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (art. 11 ust. 1 pkt 2 p.e.); podał na czym rzeczony ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej polegają (art. 11 ust. 3 p.e.); upoważnił Radę Ministrów do określenia w drodze rozporządzenia szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń, o których mowa w ust. 1 (art. 11 ust. 6 p.e.), w związku z czym w Rozporządzeniu zawarto szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz konkretnie w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła, stąd Rozporządzenie odnosi do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, w tym określa zakres planów wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii (art. 11 ust. 6a pkt 4 p.e.); wskazał w art. 11 c ust. 1 p.e. w następstwie czego może powstać zagrożenie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i jakie kompetencje ma operator w razie powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, włącznie z możliwością wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii (art. 11c ust. 2 p.e.); zaś w art. 11d ust. 1 p.e. wprost odniósł się do sytuacji wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej opisanej w art. 11 c ust. 1 p.e., normując jakie działania podejmuje wówczas operator oraz ustanawiając jednocześnie w art. 11 d ust. 3 p.e. dla operatorów, w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, możliwość wprowadzania ograniczeń w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.

Wynika z tego, że skoro ustawodawca cały czas w powołanych przepisach odnosi się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii to w art. 11 d ust. 3 p.e., w którym ustanawia możliwość wprowadzenia ograniczeń w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii na wypadek wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, do którego odnoszą się wszystkie pozostałe wymienione przepisy poruszające kwestie przedsięwzięcia działań zapobiegawczych w postaci ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, faktycznie reguluje tożsamą czynność wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii.

Ostatecznie za taką konkluzją przemawia uregulowanie z art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e., iż karze pieniężnej podlega ten, кто nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Oznacza ono bowiem, że m.in. na mocy art. 11 d ust. 3 p.e. traktującym dosłownie o wprowadzaniu ograniczeń w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii w rzeczywistości wprowadzane są ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii.

W świetle powyższego OSP posiadała kompetencję do wprowadzenia przedmiotowych ograniczeń w poborze energii w myśl art. 11d ust. 3 p.e., zaś okres i zakres terytorialny ich obowiązywania, na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e. wprowadzono od godziny 10:00 - 10 sierpnia 2015 roku z informacją o zgłoszonej konieczności wprowadzenia dalszych ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7 p.e. Jak już bowiem wskazano, OSP mogło wprowadzić przedmiotowe ograniczenia do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7 p.e., lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Wskazać przy tym należy, iż jedynie realizacja działań z zachowaniem przedstawionej wyżej kolejności umożliwiła uzyskanie podstawowego celu powołanej ustawy, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego w kraju.

Zatem przepis art. 11d ust. 3 p.e. stanowi samoistną materialnoprawną podstawę do wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej a niezastosowanie się do nich przez podmioty do tego zobowiązane jest sankcjonowane karą pieniężną określoną w art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. Tym samym przekroczenie poboru energii nie tylko w dniach od 12 do 31 sierpnia 2015 r. kiedy obowiązywało rozporządzenie Rady Ministrów w kwestii ograniczeń, ale również w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r. kiedy obowiązywały ograniczenia wprowadzone przez OSP na mocy art. 11d ust. 3 p.e., jest zagrożone karą pieniężną z art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e.

Przy czym skoro to operatorzy systemu elektroenergetycznego wprowadzają ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na zasadzie art. 11d ust. 3 p.e. stosowanie się do ograniczeń w poborze energii obciąża odbiorców tej energii, którzy podlegają karze w razie naruszenia ustalonych przez operatorów ograniczeń. Zgodnie bowiem z treścią art. 56 ust.1 pkt 3a p.e. karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3.

Sąd zważył przy tym, iż wobec braku wątpliwości odnośnie interpretacji powyżej przytaczanych przepisów nie było podstaw do zastosowania- stosowanego przez organ wyłącznie w przypadku pojawienia się obiekcji co do wykładni przepisów- art. 7a § 1 k.p.a., zgodnie z którym jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnienia, a w sprawie pozostają wątpliwości co do treści normy prawnej, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony, chyba że sprzeciwiają się temu sporne interesy stron albo interesy osób trzecich, na które wynik postępowania ma bezpośredni wpływ.

Powód nie dostosował się do wprowadzonych na podstawie art. 11 i 11d ust. 3 p.e ograniczeń w poborze energii. Według Prezesa URE niedostosowanie miało miejsce w dniach od 10 do 12 sierpnia 2015 roku, co stwierdził w Decyzji, w której oznaczono wartości przekroczeń poboru dla 10, 11 i 12 sierpnia 2015 r., czyli każdego dnia z osobna i obliczono karę w oparciu o łączne przekroczenie mocy w ciągu tych trzech dni.

Podkreślenia wymaga, iż niedostosowanie się przez powoda do ograniczeń wystąpiło mimo, że komunikaty na temat wprowadzenia ograniczeń ogłoszone zostały w radiu- 10 sierpnia 2015 r. o godzinie 7:55 i 19:55 w programie (...) (...). Natomiast komunikaty przekazywane drogą radiową były dla powoda wiążące. Wynika to zarówno z § 12 ust. 2 Rozporządzenia ustanawiającego generalny sposób powiadomienia o obostrzeniach drogą radiową w komunikatach energetycznych właśnie w programie (...) (...) o godzinie 7⁽⁵⁵⁾ i 19⁽⁵⁵⁾, jak też z § 4 ust. 6 Umowy, w

którym stwierdzono, że klient jest zobowiązany do dostosowania maksymalnego poboru mocy i dobowego poboru energii do planu ograniczeń stosownie do komunikatów, przekazywanych klientowi na zasadach określonych w obowiązujących przepisach. Tym samym wobec powiadomienia powoda drogą radiową zgodnie z § 12 Rozporządzenia, wydanego prawidłowo na podstawie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 11 ust. 6 p.e., ma ono oparcie w przepisach prawa, tym bardziej, że do kompetencji Rady Ministrów przekazano w trybie art. 11 ust. 6 a p.e. w szczególności określenie w rozporządzeniu sposobu podawania do publicznej wiadomości informacji o ograniczeniach w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła.

Powód powinien zatem podporządkować się nakazom zawartym w rzeczonych komunikatach, mimo, że jak twierdzi są one przekazywane w niszowej obecnie stacji radiowej. Istotnym jest bowiem, że w dalszym ciągu program (...) (...) jest jednym ze środków komunikowania o najszerszym zasięgu. Takim środkiem nie jest jeszcze internet, stąd przekazywanie komunikatów tą drogą mogłoby stać się wykluczające dla niektórych przedsiębiorców. Natomiast program (...) (...) jako środek masowego przekazu, który dociera do najszerszego kręgu odbiorców nie może być uznany za system powiadamiania niespełniający standardów demokratycznego państwa prawa, mimo, że jak wydaje się powodowi jest archaiczny. Sąd nie dostrzegł zatem w tym względzie żadnej sprzeczności z Konstytucją.

Zaistniała zatem przesłanka do nałożenia na powoda przez Prezesa URE kary pieniężnej, która ma charakter obligatoryjny.

Istotnym jest przy tym, iż chociaż przekroczenie przez powoda poboru mocy zarejestrowano w ciągu trzech kolejnych dni, tym niemniej podstawę obliczeń wartości tych przekroczeń błędnie oparto na parametrach dopuszczalnego poboru mocy zastosowanych w odniesieniu do mocy umownej w wysokości 0,320 MW wynikającej z ustalonego dla powoda planu wprowadzenia ograniczeń w poborze energii elektrycznej obowiązującego od 1 września 2014 roku do 31 sierpnia 2015 roku. Wprawdzie w świetle § 8 ust. 2 zd. 1 Rozporządzenia plany ograniczeń dla energii elektrycznej określają wielkości maksymalnego poboru tej energii dla poszczególnych odbiorców i stopni zasilania, tym niemniej opierają się one również na mocy umownej, ponieważ w myśl § 9 pkt 1 Rozporządzenia wielkości planowanych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, ujęte w planach ograniczeń, określa się w stopniach zasilania od 11 do 20, przy czym 11 stopień zasilania określa, że odbiorca może pobierać moc do wysokości mocy umownej określonej w umowach. Natomiast powód już 11 grudnia 2014 r., czyli około 8 miesięcy przed wprowadzonymi ograniczeniami zamówił moc 350 kW, co skutkowało sporządzeniem nowej charakterystyki energetycznej odbioru zaklasyfikowanej jako Załącznik nr 1 do Umowy, w związku z czym w oparciu o tą moc wystawiona została powodowi faktura rozliczeniowa za sierpień 2015 r. Oznacza to, że odbiorca na podstawie Umowy łączącej go z (...) miał zagwarantowaną opcję pobierania mocy umownej w wysokości 350 kW. Skutkowało to zatem przyjęciem do oszacowania wartości przekroczeń poboru mocy nie tylko ustalonej z powodem mocy umownej w wysokości 0,350 MW (350 kW) w 11 stopniu zasilania, ale również dostosowaniem proporcjonalnie następujących wartości w kolejnych stopniach zasilania, ponieważ stosownie do treści § 9 pkt 2 Rozporządzenia stopnie zasilania od 12 do 19 powinny zapewniać równomierne obniżanie mocy elektrycznej pobieranej przez odbiorcę. Tymczasem (...) tego nie uczynił, przyjmując wartości odpowiednie dla mocy umownej 320 kW, co było w ocenie Sądu niezasadne ze względu na ustalenia umowne stron dotyczące mocy umownej. Podobnie Prezes URE mimo, że w ostatecznym ustaleniu poziomu ograniczeń obowiązujących odbiorcę uwzględnił moc umowną 350 kW, nie zweryfikował kolejnych wartości dopuszczalnego poboru mocy i przekroczeń.

W tej sytuacji należało uznać, że zarówno wartości dopuszczalnego poboru mocy przez odbiorcę, jak również wartości przekroczenia przez odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy zawarte w zestawieniu uzyskanym od (...) (k. 6- 7 akt adm.) jak i uwzględnionym przez Prezesa URE (k. 49- 50 akt adm.) nie są miarodajne. Jedynie w 20 stopniu zasilania uzgodniona przez powoda w Umowie moc bezpieczna miała wynosić 0 kW, dlatego oznaczenie przekroczenia w tym stopniu będzie prawdziwe. Wobec zaś braku możliwości samodzielnego ustalenia przez Sąd ww. wartości i przekroczeń w niższych stopniach niż 20 stopień zasilania, Sąd stwierdził, że możliwe jest wymierzenie powodowi kary wyłącznie za niedotrzymanie wskazań w 20 stopniu zasilania, które miało miejsce w trzech pierwszych godzinach od wprowadzenia ograniczeń w dniu 10 sierpnia 2015 r., co wymaga zmniejszenia kary wymierzonej powodowi w Decyzji

za przekroczenia poboru energii odnotowane w innych stopniach zasilania niż 20, czyli w pozostałych godzinach w dniu 10 sierpnia 2015 r. jak też 11 i 12 sierpnia 2015 r.

Przechodząc do wymiaru kary Sąd zważył, iż stosownie do przepisu art. 56 ust. 3 p.e. wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1-38, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym (...). Zgodnie natomiast z ust. 6, ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe. Ponadto, według ust. 6a Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

Oceniając stopień szkodliwości czynu Sąd, mając na względzie powyższe rozważania musiał wziąć pod uwagę, że powód przekroczył pobór energii w dniu 10 sierpnia 2015 r. w trzech kolejnych godzinach – od 11 do 14 kiedy obowiązywał 20 stopień zasilania, gdyż wartość przekroczenia dopuszczalnego poboru mocy wyniosła wtedy bez wątpienia łącznie 0,5687 (MW w godzinie).

Powód nie stosując się do ograniczeń wprowadzonych ze względu na wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d p.e., dokonując przekroczenia w powyższym zakresie, w sposób bezpośredni oddziaływał negatywnie na bezpieczeństwo energetyczne kraju. Skutkiem takiego działania mogło być wystąpienie rzeczywistego zagrożenia w pracy całego krajowego systemu elektroenergetycznego. Zagrożenie dla pracy (...) jest potęgowane jeśli również inni odbiorcy nie stosują się do ustalonych ograniczeń w poborze energii, dlatego tak ważne jest podporządkowanie poszczególnych odbiorców wprowadzonym restrykcjom. Nie można zatem nie rozpatrywać naruszenia powoda w kontekście niebezpieczeństwa jakie niesie choćby jednostkowe nieznaczne przekroczenie poboru energii przyczyniające się do ogólnego wzrostu przekroczeń wpływających na pracę (...). Wobec więc tego, że nawet nominalnie niewysokie przekroczenie przekłada się na ryzyko doprowadzenia do zakłócenia tak istotnego dla całego kraju systemu, należało uznać, że przekroczenia jakich dopuścił się powód nie były znikomo szkodliwe, ich stopień szkodliwości jest większy niż znikomy.

Z tego względu odstąpienie od nałożenia na powoda kary na podstawie ww. przepisu art. 56 ust. 6a p.e., zgodnie z którym Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek, nie było możliwe.

W kwestii zawinienia trzeba natomiast podnieść, iż powód nie wykazał, aby podejmował czynności o charakterze ostrożnościowo- prewencyjnym żeby nie dopuścić do naruszenia.

Jeśli chodzi o dotychczasowe zachowanie podmiotu Sąd przyjął, iż brak jest danych na temat wcześniejszych naruszeń prawa energetycznego przez powoda.

Mając na uwadze limit kary określony treścią art. 56 ust. 3 p.e. Sąd uznał więc, że kara w wysokości 1 706,10 zł będzie adekwatna do wysokości przekroczenia. Wysokość kary pieniężnej stanowi bowiem iloczyn 3 000 zł i łącznego przekroczenia mocy odpowiadającej MW w poszczególnych godzinach doby (0,5687 MW x 3 000 zł). Wartość mnożnika wynika z tego, iż pozwany wziął pod uwagę poziom najwyższej możliwej ceny rozliczeniowej za 1 MWh energii elektrycznej na rynku bilansującym, tj. 1 500 zł (odnotowanej 7 stycznia 2016 roku), której należałoby się spodziewać przy ograniczonej podaży energii elektrycznej w okresie 10- 31 sierpnia 2015 roku. Sąd zawęził natomiast podstawę wymierzenia kary wyłącznie do godzin, kiedy nastąpiło niedostosowanie powoda do ograniczeń i do stopnia w jakim to niedostosowanie miało miejsce (10 sierpnia godz.11-14).

Zdaniem Sądu wymierzona kara nie jest nadmiernie uciążliwa dla powoda, jest odpowiednia do charakteru popełnionego czynu oraz skutków naruszenia obowiązujących norm. Kara ta nie wpłynie ponadto na pogorszenie kondycji finansowej powoda oraz jego płynności finansowej i pozostaje we właściwej proporcji do uzyskanego przez powoda w poprzednim roku podatkowym przychodu wynoszącego (...) zł.

W ocenie Sądu kara ustalona w tych granicach spełni swoje podstawowe cele w zakresie oddziaływania szczególnego na powoda, jak również funkcję prewencji ogólnej. Tak ustalona kara nie przekracza również możliwości płatniczych powoda. Warto w tym miejscu podkreślić, że kara administracyjna nie stanowi odpłaty za popełniony czyn, lecz ma charakter środka przymusu służącego zapewnieniu realizacji wykonawczo – zarządzających zadań administracji agregowanych przez pojęcie interesu publicznego (tak Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 31 marca 2008r., sygn. akt SK 75/06, OTK-A 2008, Nr 2, poz. 30). Wskazać przy tym należy, iż kara w nałożonej wysokości, relatywnie niska i zarazem adekwatna do zakresu stwierdzonego naruszenia będzie również odpowiednio odczuwalna, na tyle dolegliwa, aby spełniła swoje funkcje. Należało zatem przyjąć, iż kara w wysokości 1706,10 zł będzie na tyle odczuwalna dla powoda, aby spełniła swoją funkcję represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powód, jako podmiot ukarany będzie stosował się do obowiązującego porządku prawnego, a także wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem.

Ponadto Sąd odnosząc się do zarzutu powoda dotyczącego błędu w ustaleniach faktycznych, iż odbiorcą energii jest (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ż. zamiast (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. stwierdził, że błąd ten należy uznać za zwykłą omyłkę ze względu na fakt, że po zapoznaniu z całą treścią Decyzji nie ma wątpliwości do kogo jest skierowana. Decyzja dotyczy powoda, co wynika zarówno z jej sentencji jak i uzasadnienia.

Jeśli chodzi zaś o zarzut bezzasadnej odmowy przeprowadzenia przez organ mediacji administracyjnej Sąd uznał, że nie jest on trafny, gdyż charakter niniejszej sprawy faktycznie nie przemawia za przeprowadzeniem mediacji, a ponadto zgodnie z przepisem art. 96a § 1 k.p.a. organ administracji nie musi, ale może przeprowadzić mediację, a zatem decyzję w tym zakresie ustawodawca pozostawił do uznania organowi administracji.

Biorąc powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zmienił Decyzję w ten tylko sposób, że obniżył wymierzoną powodowi karę w wysokości 6 775,00 zł do kwoty 1 706,10 zł na mocy art. 479⁵³ § 2 kpc, w pozostałej zaś części nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia, oddalił wniesione przez powoda odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. zgodnie z którym w razie tylko częściowego uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Mając na uwadze fakt, iż powód zaskarżył decyzję w całości, a Sąd uznał zasadność odwołania jedynie w zakresie wysokości kary, to należało uznać, że każda ze stron w równym stopniu wygrała jak i przegrała sprawę. W konsekwencji koszty procesu zostały wzajemnie zniesione.

SSO Anna Maria Kowalik